

finalitat primordial de protegir els dipositants i, molt especialment, els estalviadors modestos que no sempre poden discernir amb facilitat la situació de les institucions en què dipositen els seus fons, de forma anàloga a la seguida en altres països que, durant els últims anys, han creat o reforçat diversos sistemes d'assegurança de dipòsits en entitats financeres.

En el temps transcorregut des de la seva creació, el Fons de Garantia de Dipòsits ha estat un instrument valuós per afrontar els problemes sorgits en el nostre sistema financer, però precisament l'experiència del seu funcionament ha posat de manifest la conveniència d'ampliar-ne les possibilitats d'actuació, de manera que l'objecte del Fons no sigui simplement garantir els dipòsits en cas de suspensió de pagaments o fallida d'una entitat, sinó que pugui contribuir de manera important a reforçar la solvència i el funcionament dels bancs, per a la qual cosa és necessari dotar-lo de personalitat jurídica i capacitat plena.

D'altra banda, resulta necessari modificar les disposicions de la Llei de societats anònimes relatives al quòrum de constitució i terminis de convocatòria de la Junta General, amb la finalitat de possibilitar-ne la constitució legal, exclusivament, quan a requeriment del Banc d'Espanya resulti absolutament imprescindible restablir l'equilibri patrimonial i financer de les entitats bancàries.

En virtut d'això, i a l'empara del que disposa l'article vuitanta-sis de la Constitució,

DISPOSO:

Article primer.—U. El Fons de Garantia de Dipòsits en Establiments Bancaris, creat pel Reial decret tres mil quaranta-vuit/mil nou-cents setanta-set, d'onze de novembre, té personalitat jurídica pública, amb capacitat plena per dur a terme els seus fins, en règim de dret privat i sense subjecció a les normes reguladores de les entitats estatals autònomes i de les societats estatals.

Dos. Té com a objecte garantir els dipòsits en establiments bancaris en la forma i la quantia que el Govern estableixi, així com realitzar les actuacions que estimi necessàries per reforçar la solvència i el funcionament dels bancs, en defensa dels interessos dels dipositants i del mateix Fons.

Tres. El patrimoni del Fons es nodreix de les aportacions anuals dels bancs que hi estan integrats, equivalents com a màxim a l'u per mil dels seus dipòsits, i d'una aportació anual del Banc d'Espanya igual al conjunt de les aportacions dels bancs.

Article segon.—El règim fiscal del Fons és el següent:

a) Respecte de l'impost sobre societats s'hi han d'aplicar les normes de l'article cinquè, u, de la Llei seixanta-u/mil nou-cents setanta-vuit, de vint-i-set de desembre, que es preveuen per al Banc d'Espanya.

b) Gaudeix d'exempció pels impostos indirectes que es puguin meritjar per raó de la seva constitució, del seu funcionament i dels actes o operacions que realitzi en el compliment dels seus fins. L'exempció s'estén igualment a les operacions gravades per tributs indirectes l'import dels quals s'hagi de repercutir al Fons en virtut de les disposicions que els regulin.

Article tercer.—Els acords de modificació del capital social d'una entitat bancària, quan s'hagin d'adoptar per restablir-ne l'equilibri patrimonial i financer per comminació del Banc d'Espanya, els pot adoptar la Junta General amb la concurrència, en primera convocatòria, d'accionistes presents o representats que posseïxin almenys el cinquanta per cent del capital desemborsat, i, en segona convocatòria, és suficient la concurrència del vint-i-cinc per cent del capital esmentat, i en ambdós casos, sigui quin sigui el nombre de socis assistents. En aquests supòsits és suficient que entre l'anunci de la con-

vocatòria de la Junta General i la data fixada perquè tingui lloc transcorri un termini de set dies.

Article quart.—El Govern, a proposta conjunta o separada dels ministeris de Justícia, d'Hisenda i d'Economia, en l'àmbit de les seves respectives competències, ha de dictar les mesures necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquest Reial decret llei, que entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, vint-i-vuit de març de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

7568 LLEI 11/1980, de 22 de març, sobre integració de «Minas de Figaredo, SA», al sector públic. («BOE» 88, d'11-4-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

S'autoritza l'Institut Nacional d'Indústria perquè adquireixi les accions representatives del total capital social de «Minas de Figaredo, SA», al preu d'una pesseta per acció.

Article segon.

En els pressupostos generals de l'Estat per a mil nou-cents vuitanta-u s'ha d'incloure una partida per cobrir les possibles pèrdues que experimenti en l'exercici de mil nou-cents vuitanta «Minas de Figaredo, SA», amb un límit màxim equivalent a dos mil cinc-cents pessetes per tona produïda.

Article tercer.

El Govern ha d'adoptar les disposicions necessàries per a l'execució i el desplegament d'aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial de Madrid, vint-i-dos de març de mil nou-cents vuitanta.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

8648 LLEI ORGÀNICA 3/1980, de 22 d'abril, del Consell d'Estat. («BOE» 100, de 25-4-1980.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.